



# de STEM van de LAATSTE BAZUIN

40<sup>e</sup> jaargang nr. 58, najaar 2014



*Driemaandelijke uitgave van de  
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

## Verwachting

### *van de bruidsgemeente bij de wederkomst van de Here Jezus*

*Welk een schoon bazuingeschal  
Zal door lucht en wolken dringen  
Als omringd door hemelingen  
Jezus wederkomen zal.  
Schaart dan christ'nen,  
schaart u 'zaam,  
Ter verering van Zijn Naam.*

*Schone morgen, blijde dag  
Staat de eersteling te wachten,  
Die Hem hier als Heiland achtte  
Daar als Bruidegom groeten mag.*

*Ja, Hij is het hoogste goed,  
Van de Vader ons gegeven  
Die ons 't onderpand ten leven  
Heeft verworven met Zijn bloed.  
Klim dan ook steeds onze lof  
Tot Hem op, naar 't Hemelhof.*

*wed. J. Roosenkrans-de Vroom  
(jaren 1900 – 1930).*

#### **IBAN-nummers**

Red een Kind  
IBAN nr.: NL17SNSB0963550225  
Diaconaat Benjamin  
IBAN nr.: NL51ABNA0882856200

## COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'  
Herenweg 7 bis  
3513 CA Utrecht  
Telefoon: 030 230 07 44  
www.uitgeverijdekandelaar.nl

#### **Redactie:**

Hogerbeetsstraat 32  
2242 TR Wassenaar  
www.hazknederland.org  
a.w.b@casema.nl  
Telefoon: 030-603 28 98

#### **Abonnementen worden gratis verstrekt.**

Opgave 023-5285561  
of via e-mail:  
info@uitgeverijdekandelaar.nl  
Overname van artikelen alleen  
met toestemming, ongewijzigd  
en met bronvermelding.

#### **Redactie:**

A.W. Berkhof

#### **Hoofdredactie:** H.F. Rijnders

#### **Productie en lay-out:**

theologische uitgeverij  
NARRATIO  
Postbus 1006  
4200 CA Gorinchem

#### **ISSN: 1568 - 3419**

Bij de voorplaat:  
De centrale apostolische kerk  
in Londen in de 19e eeuw.

## De natuur

De vakanties zijn weer voorbij. Een ieder heeft weer nieuwe energie opgebouwd, door uit de sleur te geraken van de dagelijkse gebeurtenissen. Velen zullen deze zomer hebben getracht uit hun kopzorgen of sleurgang te vluchten, hetzij door naar het buitenland te vertrekken, hetzij in eigen land te proberen om daar tot die rust te komen die een ieder zo zeer van node heeft in een zo haastig en jachtig leven. Velen vluchtten de natuur in, om ook te genieten van zon en zwoele zomeravonden. Het zou u bijna gelukken om dreiging, strijd om het bestaan, ja alles te vergeten.

#### **Geweld**

Maar de wereld draait door. De satan gunt de mensheid niet de rust, want we worden iedere dag geconfronteerd met geweld, zo ook de aanslagen in diverse plaatsen ter wereld. Dit stuk heb ik geschreven de dag na de tragische vergissing in Oekraïne. Hierdoor was ook ik diep ontroerd. De Nederlandse bevolking was in diepe rouw vanwege de aanslag op het vliegtuig dat uit het lucht-ruim boven het oorlogsgebied Oekraïne werd neergeschoten. Alle 298 inzittenden zijn om het leven gekomen. Hieronder bevonden zich (uiteindelijk) 196 Nederlandse passagiers. Het was een van de grootste vliegtuigrampen voor Nederland. Moge de nabestaanden getroost worden! En de zielen van hen die zijn omgekomen, dat zij rusten in vrede.

#### **Maar**

Weg was de vakantievreugde. Hierin zien we dat blijdschap heel gauw om kan slaan in droefheid, maar er zal een tijd komen van louter vreugde, van datgene wat geschreven staat in Js.11:6-10, waar we lezen en naar uitzien: 'Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund; dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken. Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des HEREN, zoals de wateren de bodem der zee bedekken. En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isaï zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn.'

#### **Herstel van Gods volk**

Die wortel van Isaï uit de laatste zin is natuurlijk Christus Die Zijn rijk zal stichten van vrede, gerechtigheid en heelheid. De krachten van de Geest zullen dan niet meer ten dele zijn, maar ten volle worden uitgestort. En in deze krachten gelovende, kan Paulus komen tot de volgende



werkelijke, maar troostrijke uitspraak: 'Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam' (Rm.8:22,23). Het waarheidsgetrouwe in deze uitspraak is, dat de natuur samen met ons zucht. Paulus heeft die schreeuw gehoord, hij kent de strijd om het bestaan, het leven van alles en iedereen in de natuur. Het troostrijke is echter dat hij zeggen mag dat deze nood barensnood is... er gaat iets nieuws uit geboren worden.

### Herscheping

In de herschepping, die wij verwachten, zal ook de natuur begrepen zijn. Wij kunnen ons dit niet indenken, maar wij kunnen alleen geloven op de kinderlijke wijze van wat in Jesaja 11 vermeld staat over de Messias en zijn vrede: 'En er zal een rijsje voortkomen uit de tronk van Isai en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht dragen. En op hem zal de Geest des HEREN rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des HEREN' (vs.1,2). Laat dit ons allen tot troost en bemoediging wezen.

G. Bahre

## Woord: mantel

*Houd moed, sta op, Hij roept u.  
Toen wierp hij zijn mantel af,  
sprong op en ging naar Jezus  
(Mr.10:49,50)*

Van de blinde Bartimeüs weten we weinig. Hij was een blinde bedelaar die door Jezus werd genezen toen de Heer uit Jericho vertrok naar Jeruzalem. Het was Christus' laatste genezingswonder voor de intocht in de hoofdstad. Toen Bartimeüs hoorde dat Jezus voorbijkwam begon hij te roepen: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!' Dat hield hij vol ondanks dat omstanders hem bestraffen. We lezen dan 'Jezus stond stil en zeide: Roept hem. En zij riepen de blinde en zeiden tot hem: Houd moed, sta op, Hij roept u.' De omstanders begrepen blijkbaar dat er iets stond te gebeuren en draaiden om als een blad aan een boom. Ze hadden gelijk. De Heer vroeg de blinde wat hij wilde. Bartimeüs 'zeide tot Hem: Rabboeni, dat ik ziende worde!' En Jezus vertelde hem dat zijn geloof hem behouden had, waarop hij terstond ziende werd en Christus ging volgen. Wat we even oversloegen, was dat de blinde voordat hij voor Jezus kwam zijn mantel afwierp. Zo'n detail staat er nooit voor niets en moet een geestelijke betekenis hebben. Dat willen we in dit artikel onderzoeken. Waarom wierp Bartimeüs zijn mantel af?

### Bovenkleed

Dat het woord 'mantel' regelmatig voorkomt in Gods Woord is niet

vreemd. Gewoonlijk droeg men in Bijbelse tijden en landen maar twee kledingstukken, een onderen een bovenkleed. Het was niet voor niets dat er een speciale richtlijn was voor priesters om linnen (onder)broeken te dragen (Ex.28:41). Normaliter droeg men deze niet, maar de dienst in het heiligdom stond niet toe dat er enige naaktheid te zien zou zijn. Dat is immers het beeld van de zondige mens, verwijderd van God.

Als wat later de intocht te Jeruzalem plaatsvindt, zit de Heer op het veulen van de ezelin, waar eerst de discipelen hun klederen op hadden gelegd (Mt.21:7). Dat zal dus het bovenkleed oftewel de mantel geweest zijn. Het bovenkleed, van dierenhuid of wol, was bijna rechthoekig, had openingen voor de armen en werd over beide schouders gedrapeerd. 's Nachts gebruikte men het bovenkleed als deken (Ex.22:26,27; Dt.24,13).

### David en Saul

Bekend is het verhaal van David die een slip van Sauls mantel afsnijdt. We vinden het in 1Sm.24:5. De mantel staat in dit Bijbelgedeelte symbool voor het koningschap dat Saul zou worden afgenomen. We lezen namelijk in 1Sm.15:27,28: 'Toen Samuel zich omkeerde en wilde weggaan, greep Saul de slip van zijn mantel, doch deze scheurde af. Daarop zeide Samuel tot hem: De HERE heeft heden het koningschap over Israël van u afgescheurd en heeft het gegeven

aan uw naaste, die beter is dan jij.' Vervolgens lezen we in 1Sm.18:4 dat Jonathan, Sauls oudste zoon, zijn mantel aan David geeft en we zouden daaruit kunnen concluderen dat hij met deze daad zijn rechtmatig koningschap aan David geeft. De slip die David afsnijdt is dan figuurlijk het beeld van de toe-eigening van ambt van koning, waarbij we niet moeten vergeten dat David al door de profeet Samuël gezalfd was (zie 1Sm.16).

### Geestelijke betekenissen

We lezen van Johannes de dooper dat deze een kameelharen mantel droeg, echte woestijnkleding, want de ruige donkere stof isoleert en dat had men nodig om de extreme hitte overdag en de barre kou 's nachts te kunnen overleven. De haren mantel wordt vaker met profeten geïdentificeerd. Bijvoorbeeld in Zch.13:4 waar we lezen: 'Te dien dage zullen de profeten beschaamd staan, ieder om wat hij schouwt, wanneer hij als profeet optreedt, en zij zullen geen haren mantel aantrekken om leugens te vertellen.' De haren mantel is dus een beeld van het profetenambt, zoals eerder in het verhaal van David en Saul de mantel beeld was van het koningschap en later de Heer vlak voor Zijn kruisiging een scharlaken mantel omgehangen kreeg. 'Ik verblijd mij zeer in de HERE, mijn ziel juicht in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld' zegt de Schrift in Js.61:10. We weten vanaf paradijselijke tijden dat de mens niet naakt voor God

kon verschijnen, hij moet naar lichaam en ziel gekleed zijn. De kleding is dan ook zodanig vereenzelvigd met den mens, dat wij hem buiten zijne kleding nauwelijks kennen. Wij werken, wandelen, slapen, wij leven in onze kleding. Zo moet het ook in het geestelijke zijn. Wij moeten niet naakt bevonden worden. Wij moeten in de geest en naar de ziel bekleed zijn met de klederen des heils. De mantel der gerechtigheid is de gerechtigheid van Christus, want er is geen andere. Of zoals Flp.3:9 het leert dat we: 'in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op de grond van het geloof.'

'Doet de Here Jezus Christus aan' schrijft Paulus aan de Romeinen (13:14) en aan ons. Laten we ons bekleden met Zijn gerechtigheid. Zo kunnen we concluderen dat het dragen van een mantel in Gods Woord geestelijk wordt vereenzelvigd met de staat van hoe de mens ten opzichte van God handelt en wandelt, of het nu gaat om de geestelijke toestand of hoe de mens God dient.

### Overkleed

Terug naar de blinde bedelaar. Hij heette Bar-Timeüs, hetgeen betekent, dat hij een zoon was van Timeüs. Die naam kan zowel 'besmet' of 'onreinheid' betekenen, als 'hogelijk geprezen' of 'eerwaardig'. In het eerste geval bemerken we dat de onreine, blinde bedelaar de zuivere en alwetende Heer aanroept om genezen te worden van



zijn blindheid. Hij werpt zijn mantel van zonde en eigen gerechtigheid af omdat die voor de Heer niet kan bestaan. Laten we eerlijk zijn, ook wij zijn vaak onrein en blind, ook wij zijn bedelaars, zittend aan de weg uit het ongelovige Jericho naar de eeuwige stad Jeruzalem. Dus moeten ook wij elke keer onze mantel van eigen gerechtigheid, besmeurd met zonde en ongerechtigheid, afwerpen en Christus' gerechtigheid aandoen. Meer nog, wij 'haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden', zoals apostel Paulus het schrijft aan de Korintiërs (2Kor.5:2) en even verderop: 'Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed,

doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons juist daartoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft.' Dan zullen we van onreinheid tot eerwaardig worden, dan zal bewaarheid worden wat in het Hooglied (6:9) beschreven staat: 'Enig is zij, mijn duif, mijn volmaakte, een enige was zij voor haar moeder, een reine voor wie haar gebaar heeft. Meisjes zien haar, en prijzen haar gelukkig; koninginnen en bijvrouwen, en loven haar.' Dan zullen we onze Heer zien zoals Hij is (1Jh.3:2) en eeuwig met Hem leven.

A.W. Berkhof

# De kracht van het geloof

In het boek Daniël worden meerdere gebeurtenissen uit het leven van Daniël behandeld, maar het bevat ook profetieën over de toekomst. Het belangrijkste van het boek Daniël is dat de macht van de Here God hier duidelijk naar voren komt. God leidt de geschiedenis naar een bestemming die Hij heeft bepaald en gebruikt daarvoor het menselijk handelen, dat Hijzelf volledig in handen heeft. Koninkrijken komen op en verdwijnen weer, maar de Here God blijft tot in eeuwigheid. Dit laatste geldt ook voor Zijn wil en het is Gods plan om de mens te verlossen door de Messias die Hij zal sturen. Uiteindelijk zal het kwaad worden overwonnen door het goede.

## Daniël

Deze kracht van het geloof vinden wij in het bijzonder bij Daniël, die onder de jongelingen die in gehoorzaamheid aan de geboden Gods wandelden, een belangrijke plaats innam en als het ware hun voorganger was. Van hem lezen wij in Gods Woord: 'Daniel nu nam zich voor, zich niet te verontreinigen met de koninklijke spijs of met de wijn die de koning placht te drinken; en hij verzocht de overste der hovelingen, dat hij zich niet zou behoeven te verontreinigen.' En dan volgt er: 'Toen schonk God aan Daniel gunst en barmhartigheid bij de overste der hovelingen' (Dn.1:8-9). Daarna zien wij hem verschijnen als onderhandelaar met de overste van de kamerling

en neemt hij een belangrijke plaats in onder de wijzen van Babel, aangezien God hem, behalve wetenschap en verstand in de boeken en wijsheid, ook het verstand gaf in allerlei gezichten en dromen. Van Daniël weten wij dat hij een gelovig man was, maar zijn vijanden wilden hem ten val brengen. En zo beraadden alle rijksbestuurders, oversten, stadhouders, raadsheren en landvoogden zich over deze zaak, en vonden dat er in een koninklijk besluit een verbod moest komen, dat wie binnen dertig dagen een verzoek richtte tot enig God of mens, behalve tot de koning, dat deze in de leeuwenkuil zou worden geworpen. Zo werd de koning verzocht om een verbod uit te vaardigen, en een bevelschrift te schrijven, dat onveranderlijk was naar de wet der Meden en Perzen, zodat het niet kon worden herroepen. Wij lezen in Gods Woord, dat er in het huis van Daniël een opperzaal was met open vensters in de richting van Jeruzalem. Zo ging hij driemaal daags in de opperzaal in gebed en loofde zijn God. Zo zullen ook wij open vensters moeten hebben in ons hart, die opzien naar de hemel, zodat het licht en de liefde van God daarin kunnen komen. Daniël was een gelovig man, hoopte dat God hem uitkomst zou geven en dat gebeurde ook. Door het gebod dat uitgevaardigd was, werd zijn geloof op een zware proef gesteld, maar hij heeft dit alles doorstaan. Zo zullen ook wij te midden van

alle beproevingen moeten blijven hopen en vertrouwen op God. Hij is het die ons de kracht geeft, die wij nodig hebben.

## God is de Bron

Het geloof is een bewijs (een overtuiging) van de zaken, die men niet ziet. Wij lezen hierover in Hebr. 11:1-3 de woorden: 'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet. Want door dit geloof is aan de ouden een getuigenis gegeven. Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare.' Hier wordt dus de nadruk gelegd op het geloven in God. Dus geloven in het eeuwig bestaan van God, in Zijn bestuur en in Zijn kracht. Daarin openbaart God zich, als Vader, Zoon, en Heilige Geest. Hij is in alles de Bron van de wijsheid, de kennis, de kracht en van het licht. Het geloof heeft niet alleen betrekking op de toekomst, maar ook op het begin van alle dingen; hierbij denken wij aan de schepping. De schepping getuigt van Gods grootheid, wijsheid, en van Zijn macht. Het geloof maakt duidelijk dat de wereld door het scheppende Woord van God is ontstaan. De ware wijsheid en kennis kunnen wij alleen ontvangen wanneer wij in verbinding staan met God en wij ons laten leiden door Zijn Geest, want de Geest Gods leidt ons in alle waarheid. Door in God te geloven en Zijn wil te volbrengen, mogen wij wandelen in het licht, Zijn licht. 'Wie de

waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke dat zij in God verricht zijn' (Jh.3:21). Hierin hebben wij de ware vrede gevonden.

## Geloofsgetuigen

Ook wordt ons in Hebr. 11 het geloof van oudtestamentische kinderen Gods in het licht gesteld. Abel, Henoeh en Noach zijn de eerste getuigen die worden opgeroepen. Het offer van Abel aan God was beter dan dat van Kain, omdat het door het geloof werd gebracht en daarom werd van hem getuigd dat hij rechtvaardig was (1Jh3:12). Henoeh werd door God weggenomen. Ook dat was door het geloof, want God had van hem getuigd dat hij Hem welgevallig was geweest. Dit kan alleen door te geloven; niemand kan tot God naderen zonder te geloven dat God er is en dat Hij hen die Hem zoeken, beloont, door zich aan hen te openbaren.

Ook Noach vertrouwde op God. Toen God hem voor de toekomst waarschuwde, geloofde hij dat, hoewel op dat moment nog niets er op wees dat er een grote overstroming zou plaatsvinden. Hij deed wat God hem opdroeg en bouwde de ark en werd met zijn gezin, zijnde acht zielen, gered. Zijn geloof in de waarheid van wat nog niet gezien werd, betekende veroordeling voor de wereld en maakte hem tot erfgenaam van de gerechtigheid die een gave van God is. Apostel Paulus schrijft hierover in Rm.4:13: 'Want niet door de wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam



Peter Paul Rubens: Daniël in de leeuwenkuil

Ten geleide  
redactioneel commentaar  
op actuele ontwikkelingen  
in kerk en wereld

## Over Israël

De afgelopen zomer toonde een aaneenschakeling van allerlei gebeurtenissen in de wereld waarbij geweld de grootste gemene deler was. Er werd een burger-vliegtuig neergeschoten met veel Nederlanders aan boord en we schrokken van het geweld in Irak en Syrië door een groep die zich de Islamitische Staat noemt en streeft naar een veel groter gebied. Bovendien was er weer veel agressie tussen Israël en Gaza, waar de Hamasbeweging aan de touwtjes trekt, die voortdurend raketten afschoot richting Israël, die dit uiteindelijk niet op zijn beloop kon laten en met militaire overmacht dit Palestijnse gebied introk. We hebben het dan nog niet eens over de geruchten van oorlogen uit Afrika en de situatie in Oekraïne. Kortom, dat de wereld in de invloedssfeer van de satan ligt, werd eens te meer duidelijk. We vragen niet voor niets dagelijks om verlost te worden van de boze, 'de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid' (Ef.2:2).

### Verharding

Dat al vele jaren het Midden-Oosten in het brandpunt ligt van het wereldgebeuren is natuurlijk niet vreemd. Zeker sinds de staat Israël in 1948 officieel gevestigd is, tegen de zin van de omlig-

gende landen, horen we voortdurend van oorlogen, aanslagen en ander geweld, terwijl het antisemitisme wordt aangejaagd. De satan weet dat hij weinig tijd over heeft en richt zich mede op vernietiging van het aloude volk van de Heer. Eens Zijn volk, altijd Zijn volk, of zoals Rm.11:28,29, waar de apostel Paulus schrijft over de bestemming van het Joodse volk, leert: 'Naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil. Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk.' Er liggen nog heel wat geweldige zegeningen op het Joodse volk te wachten.

Nog is die tijd niet gekomen, want 'een gedeeltelijke verharding is over Israel gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israel behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden' (Rm.11:25,26). Als de Heer Jezus wederkomt, zichtbaar voor alle mensen, zal geschieden wat we vinden in Zch.13:9b: 'Zij zullen mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: Dat is mijn volk; en zij zullen zeggen: De HERE is mijn God.'

### Volk van de Heer

Echter, in deze tijd geldt nog steeds dat de status van het oude volk Israël is, zoals Hosea zijn zoon moest noemen: Lo-Ammi, d.i. niet

der wereld zou zijn, maar door gerechtigheid des geloofs.' Door zijn geloof heeft God Zijn macht en liefde willen openbaren.

Het ware geloof is een overgave aan God, waardoor de mensen zich onder Zijn leiding stellen en zij Zijn liefde mogen smaken. 'Gij zult liefhebben de Here uw God, met geheel uw hart, geheel uw ziel, en geheel uw verstand' (Dt.6:5; Mt.22:37), luidt het goddelijk bevel. Zo wil God gediend worden, in overeenstemming met Zijn ordeningen; het geloof is een vaste grond der dingen, die men hoopt.

### Hoop!

Door ons geloof mogen wij de kracht ontvangen, en daardoor de hoop, namelijk de hoop op een leven in eeuwige gelukzaligheid, eveneens de hoop op de wederkomst van Christus. 'Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop,

want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding' (Rm.8:24,25). Door te geloven dat de Bijbel Gods Woord is, door te geloven dat de Schrift door God is gegeven en dat God een Vervuller is van Zijn Woord en Zijn belofte. Door dit te geloven, hebben wij hoop dat de vergankelijkheid voor de onvergankelijkheid moet plaats maken, en God Zijn getrouw volk verheerlijken zal. Het geloof is een gave van God, die iedereen ontvangt die dat wil; die wil komt voort uit het begrip van Hem afhankelijk te zijn, want de mens is naar Zijn beeld geschapen. In het geloof ligt de troost van alle kracht en zaligheid. Het geloven in God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest geeft ons steeds weer nieuwe kracht en nieuwe hoop.

G.D. v.d. Kraats

mijn volk: 'Noem hem Lo-ammi, want gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn' (Hos.1:9). Bete- kent dit dat God Zich verre houdt van het Joodse volk. Nee, spreekt de Heer in Jr.29:11: 'Want Ik weet, welke gedachten Ik over u koester, luidt het woord des HEREN, gedachten van vrede en niet van onheil, om u een hoopvolle toekomst te geven.' Hij geeft het niet prijs aan Zijn vijanden. Zo zien we dat het Joodse volk vanuit allerlei plaatsen ter wereld terugkeert naar Israël, zoals Hij al voorzegde in Dt.30:4,5: 'Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, de HERE, uw God, zal u vandaar bijeenbrengen en vandaar halen; de HERE, uw God, zal u brengen naar het land, dat uw vaders bezeten hebben, gij zult het bezitten en Hij zal u weldoen en u talrijker maken dan uw vaders.' Maar zolang men Christus niet aangenomen heeft en Hem nog steeds als Messias verwerpt (2Kor.3:13-16), kan God Zich niet ten volle ontfermen en zal satan pogingen blijven doen om dat volkje van de aarde te verwijderen. Het is de reden van Ps.122:6 en 9: 'Bidt Jeruzalem vrede toe; mogen wie u liefhebben, rust genieten (...) om het huis van de HERE, onze God, wil ik het goede voor u zoeken.' Niet alleen bidden we om het Jeruzalem dat uit de hemel zal nederdalen, maar ook voor het Joodse volk dat terugkeert naar hun land, waar men geconfronteerd wordt met allerlei vijanden rondom.

### **Grote verdrukking**

We hebben Zch.13 al aangehaald.

Daar vinden we dat er nog een tijd van grote benauwdheid komt (zie ook Dan.12:1-3): In het gehele land, luidt het woord des HEREN, zullen twee derden uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven. Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen, en Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja hen louteren, zoals men goud loutert' (vs.8,9). Het is de tijd waarvan Zch.12:3 profeteert: 'Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen.' De uitkomst staat vast, want de Here Zelf zal strijden (zie Zch.12:4) en de uitverkorenen die zich dan in de hemel bevinden vragen om Zijn ingrijpen (indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort): 'Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.' Het Joodse volk neemt uiteindelijk Hem aan die zij daarvoor verwierpen en de Heer zal Zich hunner ontfermen. Zij krijgen in het nieuwbegonnen vrede-rijk de taak om de volkeren te onderwijzen: 'Ik zal onder hen een teken doen en Ik zal uit hen de ontkomenen zenden naar de

volken; naar Tarsis, Pul en Lud, die de boog spannen, naar Tubal en Jawan, de verre kustlanden, die de tijding aangaande Mij niet hebben gehoord noch mijn heerlijkheid hebben gezien; opdat zij mijn heerlijkheid onder de volken verkondigen. En zij zullen al uw broeders brengen uit alle volken als een offer voor de HERE; op paarden en op wagens, op draagstoelen; op muil dieren en op snelle kamelen, naar mijn heilige berg, naar Jeruzalem' (Js.66:19,20). Zij mogen het evangelie verkondigen aan de volkeren.

### **De heerlijke toekomst**

Zo zien we dat we hoe langer hoe dichter bij Christus' wederkomst zijn. De wereld van vandaag spoedt zich naar het einde

om vervangen te worden door een wereld van vrede, gerechtigheid en heelheid. Er komen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De nieuwe hemel wijst op de kerk, de eerste hemel waarin God woont, waar alle valse leringen en ketterij uit verdwenen zijn 'want de aarde zal vol worden van de kennis van des HEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken' (Hb.2:14). De nieuwe aarde is een plaats waar 'de wolf en het lam tezamen zullen weiden en de leeuw stro zal eten als het rund, en de slang zal stof tot spijs hebben; zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de HERE' (Js.65:25). Ach, dat die tijd spoedig aanbreekt!

*redactie*



## Waarom zijn er twee erediensten? (2)

### Alle dagen sabbat?

De zondag en kerkgang staan vandaag onder druk. Wat is er bijzonder aan de zondag? Is dat wel de dag van het vierde gebod? Waar staat in de Bijbel dat we op zondag twee keer naar de kerk behoren te gaan? Opvallend eigenlijk, al die aandacht voor die 'ene heilige dag'. In de Bijbel leren we veeleer te denken vanuit de heiligheid van 'alle dagen'. Toen God de mens schiep was het bijzondere dat Hij in de mens een schepsel formeerde waarmee Hij kon en wilde leven in een verbond. Als mensen zijn we geschapen voor de omgang met God en voor het delen van ons leven met Hem. Adam en Eva kenden de dagelijkse omgang met God in de avondkoelte (Gn.3:8). Israël kende in de Mozaïsche wet de bepaling dat elke dag een morgen en een

avondoffer gebracht werd aan de HERE (Ex.29:38-46). In dat dagelijkse offer zocht de HERE de ontmoeting met zijn volk. Let erop hoe de HERE dat uitdrukkelijk zegt: Hij komt samen met de Israëlieten om tot hen te spreken (vs.42,43). Alle dagen publieke omgang tussen de HERE en zijn volk. In het oude verbond gebeurde dat bij de tempel, waar de priesters en Leviëten bij de HERE woonden en Hem loofden. De morgen- en avondoffers werden namens het volk gebracht. In het begin van het nieuwe verbond horen we hoe de discipelen van de Heer iedere dag samenkamen in de tempel of aan huis om de Here te loven en te leren (Lc.24:53; Hd.2:46; 5:42).

### Sabbat: één dag

Tegelijk zie je dat niet iedereen elke dag aan een samenkomst

van de Here met zijn volk kan deelnemen. Er moet ook gewerkt worden. En de HERE schiept daar uitdrukkelijk ruimte voor: zes dagen mag u arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult u geen werk doen (Ex.20:9-10). Daarbij verwijst de HERE naar zijn eigen 'voorbeeld' bij de schepping: zes dagen werken en op de zevende dag rust, de sabbat is een 'gezegende' en 'geheiligde' dag. Met paradijselijke glans. In de rust van de sabbat gaat het om een gekwalificeerde rust: iets anders dan 'niets doen'. Op de sabbat moet Israël in al zijn woonplaatsen samenkomen voor de HERE (Lv.23:1-3; vgl. Lc.4:16) en moeten de gewone dagelijkse offers verdubbeld worden (Nm.28:9v). De rust van de sabbat is er voor de dienst van God. Ook in het Nieuwe Testament kunnen zich aanvankelijk op allerlei dagen heilige samenkomsten voordoen (Lc.24:53; Hd.2:46;5:42), maar gaandeweg krijgt de eerste dag van de week een speciale plaats (Hd.20:7; 1Kor.16:2), en weer heeft de Heer het voorbeeld gegeven (Jh.20:19,26). De ene 'sabbat' in de week is geen doel in zichzelf. Hij staat, zoals hierboven aangegeven, voor alle dagen van de week die we aan de Here hebben te wijden. De sabbat staat niet 'boven' andere dagen en verwijst naar meer dan naar zichzelf: naar de dienst van Christus gedurende heel het leven. Wie dan ook nog eens wil beknibbelen op zondagsrust en kerkgang zoekt naar minder dan het minimum! Hoe meer

de naam van de HERE GOD wordt weggedrongen uit het publieke leven, hoe belangrijker de twee kerkdiensten worden om van daaruit de naam van de HEER weer op te heffen, alle dagen van de week.

### Twee keer: de dag

Maar waarom nu twee diensten op zondag? Eén kan toch ook? Omdat het voor de gewone Israëliet niet elke dag van de week sabbat kan zijn met die bewuste gerichtheid op de HERE GOD, volstaat de HERE GOD met één dag daartoe te bestemmen. Maar dat is dan ook wel een *dag*: van de morgen tot de avond. Heel die 'dag' is door de HEER 'gezegend en geheiligd': een dag van vreugde en werk van zijn Geest! Het vierde gebod luidt dan ook niet: gedenk 'een samenkomst', maar gedenk de 'sabbatdag' dat u die heiligt.

Het is een dag om je te verwonderen over Gods voortgaande werken, om die te onderzoeken en daarin vreugde te vinden (Ex.20:11; Dt.5:15; Ps.27:4; 92; 104:31-35; Ef.1:3-14; 1Pt.1:3-5). Dat gebeurde in Israël door de heilige samenkomst van die dag, maar daardoor niet alleen: ook door het verdubbelde dagelijks offer en het strikte arbeidsverbod op sabbat. Het moest een dag vóór de HERE zijn. Een dag waarop openlijk Zijn verbond centraal stond, van 's morgens tot 's avonds.

### Zegen

In het Nieuwe Testament merken we aanvankelijk weinig van een aparte sabbat. Men kende in het Romeinse rijk geen vrije 'sabbat'





en kwam gedurende heel de week veel vaker samen als gemeente dan alleen op de 'sabbat'. Men kende geen week zonder aparte 'heilige dagen', maar een week waar in principe op elke dag samenkomsten van de gemeente konden zijn, in welke vorm dan ook. Gaandeweg gaan de samenkomsten zich concentreren op en uiteindelijk beperken tot de zondag. Ook nu kan niet elke dag 'sabbat', 'zondag' zijn. Daarom kennen ook wij één dag die daartoe apart bestemd is. Die dag kent geen dagelijkse offers in een tabernakel of tempel meer sinds Golgota (Mt.27:51; Jh.4:21-23). Maar die dag moet dan wel van de morgen tot de avond (denk aan de dubbele sabbatoffers) in het teken staan van de rust, van de gerichtheid op de Heer en van het samen-

komen. Die dag is na Christus de zondag: de dag van de opstanding van de Here Jezus die wel de dag van de Heer genoemd wordt. Juist in de tweemalige kerkgang komt de zondag tot zijn doel: rust, heiliging, samenkomst, verwachting en voorsmaak van de 'eeuwige sabbat'. Juist de tweemalige kerkgang werkt eraan mee dat heel de dag van de Here God in het teken staat van zijn dienst. Juist de tweemalige kerkgang geeft aan heel de dag de diepgang die nodig is: niet maar vrij zijn en je storten in werelds amusement, maar op de Heer gericht zijn, Zijn stem horen, de rust van Zijn vergeving ontvangen, genieten van Zijn werken (Ex.20:11; Dt.5:15; Lc.23:56b-24:3; 1Pt.1:3-5) en bezig zijn in Zijn dienst (Mc.2:23-28; Lc.2:49; 4:16; 1Kor.16:2). Juist de tweemalige

kerkgang voorkomt dat de zondag een 'halve rustdag' wordt en bewerkt dat hij echt het ritme van de werkweek onderbreekt en ons 'onthaast'. De kerkgang wordt gemakkelijk een verplicht ritueel dat 's morgens 'even' afgewerkt moet worden, en de rest van de dag komt gemakkelijk in het teken te staan van activiteiten of ontspanning los van de Here God. Wie de tweemalige kerkgang loslaat en volstaat met eenmalige kerkgang maakt het zichzelf erg moeilijk om het karakter van heel de zondag als de dag van de Heer te bewaren. Het tweemaal naar de kerk gaan is een zegen voor de gemeente als geheel.

### Conclusies

De huidige praktijk van de zondag als rustdag met twee kerkdiensten is Schriftuurlijk verantwoord. In beide kerkdiensten gaat het om gezamenlijke ontmoetingen van Gods kinderen met hun hemelse Vader. Ook de dienst waarin de onderwijzende prediking plaatsvindt moet het karakter zijn van een samenkomst van dankbaarheid waarin we mogen gedenken het verbond van God met zijn volk, waarin de gezondmakende leer van het evangelie ons op het hart gebonden wordt. In deze kerkdiensten stellen we ons voor de troon van de Here God. We horen dan Zijn stem en dienen Hem zoals Hij dat verlangt van ons.

### Voor de spiegel

Durven we het als gehele gemeente aan, om voor de spiegel te gaan staan en ons zelf de vol-

gende vragen te stellen?

- a. Zijn we er echt op ingesteld dat we de Here ontmoeten in onze kerkdiensten?
- b. Zijn we er echt van overtuigd dat de Here ons roept en dat we ons dus bij kerkverzuim aan zijn verlangen onttrekken?
- c. Kennen we de vreugde van de ontmoeting met de Heer en van het Hem steeds beter kennen? Of zien we het als een leeg ritueel en vinden we andere dingen veel 'leuker' en zoeken we meer ontspanning elders?
- d. Als we vinden dat één kerkdienst per zondag wel genoeg is, omdat het ons zoveel kost, stellen we ons dan ook wel eens de vraag: "Genoeg voor wát eigenlijk?"
- e. Hoeveel inzicht hebben we in onze zondigheid? Vinden we het verkrijgen van genade gewoon? Wat hebben we nodig om verwildering van onze eigen zielenakker tegen te gaan en vrucht voor de Heer voort te brengen?
- f. Maken onze tevredenheid met ons eigen leven en het genieten van onze eigen omstandigheden ons voor andere zaken en voor onze schuld moeilijk toegankelijk?
- g. In hoeverre worden de verwondering en vreugde in onze diensten gevoed en geuit over het mogen verschijnen voor Gods troon, het mogen luisteren naar Hem, over Zijn genade en over het mogen groeien in Christus?
- h. Kan het zo zijn dat we wellicht weigeren om ons druk te maken om de Heer, om ons eeuwig heil, om een zonde waarmee we niet willen breken?

*R. van Kommer*

## OPENBARE LEZING

**Titel: 'Zo zegt de Here HERE!  
het profetisch getuigenis in onze tijd**

Een ieder wordt uitgenodigd voor deze opmerkelijke lezing, die inzicht geeft in Gods vermaningen voor ons volk.

We hopen velen van u te ontmoeten opdat  
**ook uw mening zal worden gehoord.**

**Wanneer:** DV 12 november om 15.00 en om 20.00 uur  
**Waar:** De Aker, Fontanusplein 2, 3881 BZ Putten

Alle info ook op: [www.lezing.org](http://www.lezing.org)  
Vragen?  
telefoon 023 - 528 55 61;  
e-mail: [ijlmstraetemans@planet.nl](mailto:ijlmstraetemans@planet.nl).

U BENT VAN HARTE WELKOM

## Vermoeid en belast, of verheugd en verblijd?

De omstandigheden waarin we leven kunnen we als (zeer) lastig en moeilijk ervaren. Hierbij kan het gaan om de omstandigheden in de 'echte' wereld. Armoede, oorlog, verdriet, honger, verdrukking: het wordt niet minder; het neemt zelfs alleen maar toe. Denk maar aan de rampen van deze zomer, de vervolging van de christenen in Afrika en Irak/Syrië. De oude christelijke stad Mosul in het noorden van Irak is inmiddels van christenen 'gezuiverd'. Zij (en dat waren naar schatting nog ca. 30.000 personen) moesten lopend vluchten met een plastic zakje met wat eerste levensbehoeften. De rest van de bezittingen moest men inleveren bij de aanwezigen van ISIS die er op uit zijn een kalifaat te stichten.

### Eindtijd

De Bijbel geeft al aan hoe de eindtijd eruit zal zien en daaraan kunnen we ook zien welke tijd het is op de grote Godsklok. Er zijn wel mensen die aangeven dat dit zo lijkt omdat de wereld door nieuwe communicatiesystemen veel meer informatie tot ons brengt. Dat mag dan zo zijn, de harde en onbetwistbare cijfers van onafhankelijke instituten geven aan dat het aantal van de boven beschreven situaties alleen maar toeneemt.

Ook in de persoonlijke omgeving kunnen de omstandigheden soms (zeer) zwaar zijn. Denk aan ziekte,

werk, verhoudingen in de omgeving, eigen gedachten omtrent de toekomst, kinderen etc. Vaak overschaduwen dan de minder plezierige zaken de plezierige, die wij misschien wel als normaal zijn gaan beschouwen. Tellen wij de dag van de kleine zegeningen nog? Wij hebben een huis om in te wonen, kleding om te dragen en eten en drinken. Vergelijk dit eens met de beschreven situaties in de eerste alinea.

### Blijdschap

De mate waarin wij belast worden met zwaarmoedige gedachten kan natuurlijk met persoonlijke omstandigheden te maken hebben, het eigen karakter, een specifieke situatie etc. Al langere tijd had/heb ik hier ook mee te maken. Gelukkig had ik op Hemelvaartsdag tijdens de dienst steeds de gedachte dat ik verheugd en verblijd mag (misschien zelfs wel móet) zijn. Deze gedachte bleef bij mij tot het Pinksterfeest. Het borrelde als tekstje steeds in me op: Wees verheugd en verblijd! Het reisde als het ware met me mee. En het grappige is dat ik er wel blijer van werd!

Wij mogen Hem kennen omdat Hij ons getrokken heeft met koorden der liefde, dus wees verheugd en verblijd! Wij mogen weten welke weg Hij is gegaan voor allen maar ook voor ons afzonderlijk, dus wees verheugd en verblijd!; wij weten dat



Hij het kwaad al overwonnen heeft door uit de doden op te staan! Hij is dus al winnaar en wij mogen dat met hem zijn, nogmaals: wees verheugd en verblijd!. Wij mogen weten dat Hij Zijn volk zal leiden door de Heilige Geest Die is uitgestort met datzelfde Pinksterfeest. Zonder diezelfde leiding van de Heilige Geest zouden wij als volk ontbloot zijn (onbeschermd) of zoals het boek Spreuken aangeeft: verwilderd! Weer mogen we dus verheugd en verblijd zijn!

Nog niet zo lang geleden was de laatste zin in een profetie (als ik het me goed herinner): 'Ik sta te komen.' Het is niet aan mij om profetieën uit te leggen. Maar het klonk alsof het zó dichtbij is. Bijna tastbaar. Ook dat geeft weer geloof en hoop. Maar of het nu op korte of iets minder korte termijn gaat plaatshebben: Wij weten dát het gaat gebeuren. Hij heeft het namelijk beloofd. Wees dus verheugd en verblijd.

### Teksten

Ook in de Bijbel staat een aantal teksten die ons helpen om door te gaan op de weg die wij gaan, al ervaren we deze soms als moeilijk. In Mt.11:28 staat: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.' Dit zullen we allemaal wel eens ervaren hebben. In Openbaring 3:19 lezen we: 'Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u.' Wij mogen verheugd en verblijd zijn dat de Heer ons liefheeft.

In de brief aan de Romeinen wordt aangegeven dat we de hand van de Heer al kunnen herkennen in de natuur. Of je nu een natuurliefhebber bent of niet, velen zullen de schoonheid en samenhang in de natuur bewonderen. Die enkele keer dat ik iets lees over flora en fauna ben ik écht verbaasd over de schepping. Hoe is dit allemaal mogelijk. De Heer zegt echter dat

wij veel méér zijn dan bijv. vogels. Het Mattheüs-evangelie verwoordt het prachtig in het 6<sup>e</sup> hoofdstuk de verzen 25-34: 'Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd over uw leven, wat gij zult eten of drinken, of over uw lichaam, waarmede gij het zult kleden. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Ziet naar de vogelen des hemels: zij zaaien niet en maaien niet en brengen niet bijeen in schuren, en toch voedt uw hemelse Vader die; gaat gij ze niet verre te boven? Wie van u kan door bezorgd te zijn een el aan zijn lengte toevoegen? En wat zijt gij bezorgd over kleding? Let op de leliën des velds, hoe zij groeien: zij arbeiden niet en spinnen niet; en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als een van deze. Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen? Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? Want naar al deze dingen gaat het zoe-

ken der heidenen uit. Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft. Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden. Maakt u dan niet bezorgd tegen de dag van morgen, want de dag van morgen zal zijn eigen zorgen hebben; elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.' En zo zijn er nog vele vergelijkbare teksten waarmee de Heer ons wil bemoedigen. Wees verheugd en verblijd!

### **Hoop**

Ondanks het feit dat we allemaal wel eens vermoeid en belast zijn, door welke situatie dan ook, weten we allemaal dat Hij zal geven wat goed, nodig en nuttig is, maar wel op Zijn tijd. Hij zal Zijn werk niet laten varen. Hij zal horen en verhoren. Hij zal er zijn als wij ons nederleggen, maar ook als wij opstaan. We weten ook dat Hij ons niet overmatig zal belasten. Wees na het lezen van het bovenstaande verheugd en verblijd en bewaar het in uw hart. Het heeft mij in ieder geval geholpen.

*R.C. Boekhout*

### **Huurwoning aangeboden**

We zijn op zoek naar nieuwe bewoners voor de bovenwoning van ons kerkgebouw te Amersfoort. Het is een ruime woning met vier slaapkamers. Onze voorkeur gaat uit naar een actief en belijdend apostolisch echtpaar of toekomstig echtpaar.

Heeft u interesse dan kunt u contact opnemen met de bediening van de gemeente Amersfoort, tel. 033-2536665 of 033-2456547.

E-mailen kan ook: [r.van.kommer@hetnet.nl](mailto:r.van.kommer@hetnet.nl) of [l.dusschoten@upcmail.nl](mailto:l.dusschoten@upcmail.nl)

## **Siklag (Ziklag)**

(1Kr.11:11-12:22)

Siklag was de stad die David had gekregen van de Filistijnse koning Akis, naar wie hij met zijn 600 man was vertrokken toen hij door koning Saul voortdurend vervolgd werd (Zie 1Sm.27). Eerst trok hij van hieruit op om te strijden tegen de Israël vijandige stammen in het zuiden. Maar toen David drie dagen weg was gebleven, bleken de Amalekieten de stad verbrand en de vrouwen en kinderen van de strijders meegevoerd te hebben. Na een vermoeiende achtervolging lukte het David en 400 van zijn mannen de overvallers te achterhalen en te verslaan, waarna alle buit en meegevoerde vrouwen en kinderen terug meegenomen konden worden.

### **Davids strijders**

Van degenen die met David stredden, zijn helden, staan er velen met hun dappere daden genoemd in 1Kr.11 vanaf vers 11 en dan begint het twaalfde hoofdstuk met de zin: 'De volgenden zijn het, die tot David kwamen te Siklag, toen hij nog uit de nabijheid van Saul, de zoon van Kis, verbannen was. Ook zij behoorden tot de helden, de helpers in de strijd.' Waar in het voorgaande hoofdstuk vooral Judaïeten worden genoemd, vinden we hier mannen uit andere stammen, waaronder zelfs Benjaminieten, Sauls broederen. Zij sloten zich allen bij David aan en werden ballingen toen deze nog

vervolgd werd en in zijn verneering zich onder de Filistijnen bewoog. Niet dat hij deed wat deze wilden, namelijk strijden tegen Israël, want natuurlijk wilde David geen gevecht voeren met zijn eigen volk. Hij streed met zijn mannen tegen de vijanden van Gods volk en had daar ook veel succes mee. God was met hem. Dat mocht Amasai, een van de aanvoerders ook profeteren toen hij bij David kwam: 'Heil, heil u! Heil hem die u helpt! Want u helpt uw God' (12:18). Zo zien we ook dat de Heer voortdurend toevoegde aan Davids strijders: 'Want van dag tot dag kwamen er tot David om hem te helpen, tot het een groot leger werd, als een leger Gods.'

### **Een keer in Davids leven**

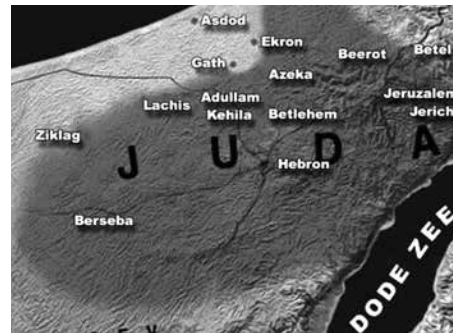
De naam Siklag betekent 'wending makend'. We merken dat ook deze naam weer toepasselijk is. David hoorde op de derde dag nadat hij terugkwam van de tocht tegen de roofzuchtige Amalekieten dat Saul met zijn zonen gedood was tijdens de slag op het gebergte Gilboa en vroeg de Heer of hij naar een van de steden van Juda moest trekken: 'Hierna vroeg David de HERE: Zal ik optrekken naar een van de steden van Juda? De HERE antwoordde hem: Trek op. David zeide: Waarheen zal ik optrekken? En Hij antwoordde: naar Hebron' (2Sm.2:1). Aan deze opdracht werd voldaan en David

werd hier door de mannen van Juda tot koning over deze stam gezalfd. Zijn leger werd in die tijd nog veel groter lezen we in 1Kr.12. Uit alle stammen kwamen strijders, waaronder bijvoorbeeld 'de Issakarieten, die de juiste tijden kenden zodat zij wisten wat Israël doen moest' zoals geschreven staat in vs.32. Het waren mensen die de tekenen der tijden onderscheiden konden, inzicht hadden in welke tijd geleefd werd en vervolgens de goede keuze maakten. Toen David zeven jaar later koning over heel Israël werd, was zijn leger vele, vele malen groter dan in zijn tijd te Ziklag.

### Ook wij

'Hoort dan, ja hoort, Ik, de Koning der Kerk, doorwandel Mijn hof en Ik aanschouw mijn uitverkoren volk. Hoort dan, ja hoort, zijn er dan nog helden in Juda?' sprak de Heer in een woord van profetie in december 2010. Als we lezen over Davids helden die in de strijd voorspoedig zijn, omdat de Heer hen helpt, moeten we ons deze zin aantrekken. Ook wij bevinden ons in Siklag, want ons leven heeft een wending genomen toen we ons aansloten bij het leger van Davids Zoon, onze Heer Jezus. Ook wij dienen te strijden tegen de vijanden van Gods volk. Siklag werd verbrand door de Amalekieten toen Davids helden dreigden op te trekken tegen Israël, samen met de Filistijnen. Als wij ons onder de vijanden van Gods volk schaar-den, zouden ook wij, niet aanwezig zijnde op de juiste plaats, onze pleisterplaatsen kunnen verliezen.

We dienen te verdedigen wat ons gegeven is. Als we voor de Heer hebben gekozen, mogen we niet meer meedoen met de wereld, want alle wereldse begeerlijkheden zijn hooguit tijdelijk en vergeleken met Gods toekomst nietswaardig. Christus' koningschap ligt in het verschiet, eerst voor de zijnen en een jaarweek later voor heel Israël dat het teken van het beest niet aangenomen heeft, maar zich aangesloten heeft bij het leger van Davids Zoon. De eerstelingen kunnen geteld worden, degenen die uit de grote verdrukking komen, vormen een aantal dat vele malen groter is.



### Vreemdelingen

Ook christenen leven in ballingschap te midden van veel vijanden Gods. Gods koninkrijk is niet van deze wereld. We wandelen in geloof en hoop op Zijn toekomst. Dat staat ook geschreven in Hbr.11:13-16 over de getrouwen in het Oude Testament: 'In (dat) geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op

aarde. Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken. En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid.' Die stad is het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel nederdaalt. Net zoals David die vanuit Hebron naar Jeruzalem trekt en de stad verovert, verwint Christus Jezus de stad en het koningschap: 'Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen' (Lc.1:33).

### Strijd

Het leven in Siklag is wel strijden, te midden van een tijd vol geweld. Wat sprak de Heer in voornoemde profetie: 'Ziet dan, ja ziet, de ganse aarde is vol van nijd, twist en tweedracht. Hoort dan, ja hoort, zal Ik dan dezelve verdoen door de adem Mijner lippen?' In de uitleg van het woord door de A.P.V. (apostel-profeten-vergadering) lezen we: 'Maar te midden van de ongerechtigheden ziet Hij Zijn eerstelingsvolk. Hoe wandelen zij, gaan ze met strijdlust, of gaan ze in gezapigheid? Daarom vraagt de Here God, of er nog helden zijn in Juda.' De profetie vervolgt: 'Zo schort dan het zwaard aan de heupen, want Ik wil Mij andermaal in u verheerlijken.' 'Is dit het geval,' zegt de uitleg, 'dan moeten we het zwaard aan de heupen gor-



Helden van David door David James Tissot

den, ons strijdvaardig maken en strijden met Gods Woord tegen de ongerechtigheden, tegen de vele dwaalleringen en ze te lijf gaan. (...) Een goede strijder is niet bang voor tegenstand en tegenwerpen.

Wanneer we beseffen dat we tot Christus' helden kunnen behoren, begrijpen we ook dat we in Gods gunst staan en dat we mogen gaan in de kracht van Zijn Geest. Zijn Woord is waarheid en al komen we te staan voor machtingen, dan weten we dat de Heer al sprak: 'Wanneer zij u brengen voor de synagogen en voor de overheden en de machthebbers, maakt u niet bezorgd, hoe of wat gij ter verdediging moet spreken. Want de Heilige Geest zal u op het eigen ogenblik leren, wat gij zeggen moet' (Lc.12:11,12). We hoeven het niet in eigen kracht te doen. De Heer zegent Zijn helden, Hij behoedt en bewaart! Hem komt toe lof, dank, eer en aanbidding. Tot in alle eeuwigheden.

A.W. Berkhof



**kapel van de gemeente Utrecht**

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar		